

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2016. G.

MARTS

Nr. 3

Prāv. Arturs Voitkus

AUGŠĀMCELŠANĀS SVĒTKI

1 Akmens ir novelts! Sirds, pacelies dziesmā
Slavēt to Kungu, kad Lieldienas rīts
Zaigo kā dimanti saulstaru liesmā,
Zaigo un dzīvības gaviļēs trīc!

Augšup uz sauli caur ledu un sniegu
Laužas ik asns pēc ziemas nakts miega.

2 Akmens ir novelts! Ir svēta šī stunda,
Sirdis kad Mūžīgam altāri ceļ.
Sāpes un maldi, kas dvēseli junda,
Nemiens un šaubas – kā bites, kas dzeļ –

Apklust tai vēstī, ko eņģelis paudis.
Akmens ir novelts! Nu līksmojiet, ļaudis!

3 Akmens ir novelts! Vai vārdu šo dzirdi?
Nav vairs, kam Dievu no cilvēka šķirt.
Pielūdz un slavē un godā to sirdi,
Tevis dēļ gāja kas Golgātā mirt!

Akmens ir novelts! Pauž Lieldienu zvani:
Kristus no nāves ir pestījis mani.

4 Akmens ir novelts! To važu vairs nava,
Cilvēka garu kas verdzībā tin.
Dzīvajam Kristum lai mūžīga slava –
Dvēsele ceļu uz brīvību zin.

Akmens ir novelts! Māj plaukstošie zari
Brīva skan dziesma – pats brīvs esi arī!

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve martā

Svētdien, 6. martā, plkst. 11:00 – Gavēņa laika ceturtdā svētdiena. Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu kuplinās vīru ansamblis un Benjamiņš Aļle (trompete). Sekos sadraudzība un plkst. 12:30 filma “Zedelgema”.

Svētdien, 13. martā, plkst. 11:00 – Gavēņa laika piektā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu kuplinās Molly Wilbur-Cohen (čells). Sekos sadraudzība un plkst. 12:30 Latviešu kredītsabiedrības sapulce. Lūdzu ievērot, ka pulkstens „jāpagriež” stundu uz priekšu sakarā ar „Daylight savings time” sākumu.

Ceturtdien, 17. martā, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Svētdien, 20. martā, plkst. 11:00 – Pūpolu svētdienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un Svētdienas skola. Dievkalpojumu kuplinās “Mineapoles Dvēsele” un Benjamiņš Aļle (trompete). Sekos sadraudzība un mācītāja Dāga prezentācija “Lutera dāvana pasaulei – Mazais Katehisms”.

Otrdien, 22. martā, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Ceturtdien, 24. martā, plkst. 18:00 – Zaļās ceturtdienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu.

Piektdien, 25. martā, plkst. 18:00 – Lielās piektdienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Dievkalpojumu kuplinās Tīna (vijole) un Dzintars (klavieres) Josti.

Svētdien, 27. martā, plkst. 8:00 – Kristus Augšāmcelšanās svētku DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu – Lieldienas. Dievkalpojumu kuplinās draudzes koris. Sprediķis būs angļu valodā. Pēc dievkalpojuma draudzes jauno vīru sarūpētas Lieldienu brokastis – visi mīļi aicināti!

Svētdien, 3. aprīlī, plkst. 10:00 – Baltā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība. Lūdzu ievērot, ka ar pirmo svētdienu pēc Lieldienām līdz pirmajam Adventam dievkalpojumi sākas plkst. 10:00.

Draudzes vadība piedāvā transportu uz dievkalpojumiem un Bībeles stundām.

Lūdzu sazināties ar mācītāju Dāgu: 612-280-9333.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģīga un darbvede Vija Treiberģa.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 6. martā – G. Luss, L. Dingley.
Svētdien, 13. martā – A. Švalbe, V. Treiberģa.
Svētdien, 20. martā – G. Luss, L. Dingley,
S. Brūvelis.
Ceturtdien, 24. martā – S. Straumane,
V. Konters.
Piektdien, 25. martā – A. Vīksniņš,
S. Pētersone.
Svētdien, 27. martā – A. Švalbe, L. Dingley,
A. Vīksniņš.

Jo es jums vispirms esmu mācījis, ko es pats saņēmu, ka Kristus ir miris par mūsu grēkiem pēc rakstiem un ka Viņš aprakts un trešajā dienā augšāmcēlies pēc rakstiem, un ka Viņš ir parādījies Kēfam, pēc tam tiem divpadsmit. Pēc tam Viņš ir parādījies vairāk kā pieci simti brāļiem vienā reizē, no kuriem daudzi ir vēl dzīvi, bet citi jau miruši. Pēc tam Viņš ir parādījies Jēkabam, tad visiem apustuļiem. Kā pašam pēdējam Viņš parādījās arī man kā kādam nelaikā dzimušam.

Pāvila 1. vēstule korintiešiem 15:3-8

Archibīskapa Arnolda Lūša sprediķis no grāmatas “Es stāstu par Jēzu” Augšāmcelšanās

Neviens neticētu, ka Jēzus ir mūsu Pestītājs, kas no Dieva nācis un pie Dieva atkal aizgājis, ja Viņš trešā dienā nebūtu cēlies augšā no mirušiem, un – ja Viņš pēc savas augšāmcelšanās nebūtu parādījies saviem mācekļiem – un reiz pat vairāk kā pieci simti dievlūdzējiem.

Neviens tam neticētu tāpēc, ka tas ir tik neikdienišķs, neparasts brīnums, kas pēc Jēzus augšāmcelšanās nav atkārtojies.

Jēzus augšāmcelšanās liecina, ka Viņš ir bijis Dieva Dēls. Un tamdēļ mēs drošā paļāvībā varam arī ticēt visam, ko Jēzus mums stāstījis, ko Jēzus mums apsolījis.

Skaistākais un iepriecinošākais Jēzus solījums ir tas, ka jaunai dzīvībai celsies augšā arī visi tie, kas ticējuši, ka Jēzus ir Dieva sūtītais Pestītājs.

“Kas tic uz mani” – saka Jēzus, “tas dzīvos, kaut arī miris.”

Izskaidrot mēs to nekādi nevaram. Bet – visa pasaule jau liecina par miršanu, šķietamu iznīcību un augšāmcelšanos.

Katru pavasari bērni pie manas draudzes dievnama priecājas par skaistām tulpēm, kas zied gan baltas, gan dzeltenas, gan sarkanas... Un viņu prieks ir tik liels tāpēc, ka rudenī viņi paši zemē iestādījuši tulpju sīpoliņus. Šie sīpoliņi, no ārpuses raugoties, neizrādīja nekādu īpašu dzīvības pazīmi. Neviena nevarēja pasacīt, kādas krāsas tulpe no tiem izaugs, kurā dienā tā sāks ziedēt.

Bet – nokūst sniegi. Sāk pūst silti pavasara vēji. Un no zemes – kas vēl liekas tik cieta un sasalusi – izlien mazs asniņš. Pēc pāris dienām tas jau ir krietni paaudzis. Un tad parādās pumpuriņš un pēc tam – krāšņais zieds.

Un es vienmēr domāju, ja mūsu Debestēvs – pasaules Radītājs, tā gādā par puķēm laukā, – vai tad Viņš mazāk gādātu par mums, cilvēkiem? Gan jau Viņš zinās, kā arī mūs vest jaunā dzīvībā, kad mēs būsīm šai pasaulē savu ceļu nostaigājuši.

Arī Jēzus mums ir devis solījumu: “Es dzīvoju. Un jums būs dzīvot.” Āmen.

Pār mani nāca Tā Kunga vārds, kas man sacīja: “Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, un, pirms tu piedzimi no mātes miesām, Es tevi svētīju un tevi izredzēju par pravieti tautām.” Tad es atbildēju: “Ak, Kungs, mans Dievs, redzi, es neprotu runāt, jo es esmu vēl jauns!” Bet Tas Kungs man sacīja: “Nesaki: es esmu jauns, – jo tev jāiet visur, kurp Es tevi sūtīšu, un jārunā viss, ko Es tev pavēlēšu. Nebīsties no viņiem, jo Es esmu ar tevi un tevi pasargāšu!” saka Tas Kungs. Un tad Tas Kungs izstiepa Savu roku, aizskāra manu muti un sacīja: “Redzi, Es lieku Savus vārdus tavā mutē. Es šodien tevi ieceļu pār tautām un pār ķēniņu valstīm – izplēst ar visām saknēm un izraut, sagraut un izpostīt, tad uzcelt un dēstīt.” Jeremijas grāmata 1:4-10

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2016. gada 31. janvārī Es tevi pazīstu

“Es tevi pazinu pirms tu piedzimi!” Savā dzīvē esmu pazinis dažus cilvēkus, kas varēja šo pateikt par mani. Vairums tie bija cilvēki, kuri pazina manu mammu, vecmāmiņu un tantes. Es īsti nesapratu šo izteicienu tad, kad manā bērnībā es to dzirdēju. Es it kā jutu, ka šie cilvēki zina vairāk par mani, kā es pats zināju. Tagad, kad esmu vecāks, ir cilvēki, kurus es pazīstu, par kuriem varētu šo teikt. “Es tevi pazinu pirms tu piedzimi!” Draugu bērni. Un, protams, mans dēls Roberts. Jo es pazīstu sevi un savu sievu Ediju, es arī pazinu Robertu. Mēs saredzam līdzības mūsu bērnos ar mums. Mēs viņus pazinām pirms viņi piedzima.

Mūsu lasījumā Dievs saka kaut ko vairāk Jeremijam. Dievs ne tikai saka – es tevi pazinu pirms tu piedzimi – Viņš saka: Es tevi pazinu pirms es tevi radīju! Dievs pazina Jeremiju tā, kā arhitekts pazīst savu projektu. Vai kā mākslinieks pazīst mākslas darbu. Mākslinieks pazina savu mākslas darbu pirms viņš vai viņa to sāka gleznot. Mākslinieks pazīst katru krāsu, kas tiek lietota mākslas darbā. Tādā veidā Dievs pazina Jeremiju. Dievs ne tikai pazina Jeremijas personību vai fiziskās īpašības, Dievs zināja visu, katru detaļu, gēnu no Jeremijas. Mēs nespējam kā cilvēki aptvert Dieva zināšanas. Dievs tiešām izveidoja Jeremiju. Dievs pazina Jeremiju labāk, kā Jeremija pazina sevi. Šis ir tikai sākums tam, ko Dievs saka. “Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, un, pirms tu piedzimi no mātes miesām, Es tevi svētīju un tevi izredzēju par pravieti tautām.” Dievs ne tikai izveidoja Jeremiju, Viņš izveidoja Jeremiju ar nolūku. Jeremijam bija nolūks. Dievam bija plāns Jeremijam. Drīz Izraēlas tauta tiktu ievesta gūstā. Dievs vēlējās, ka Viņš varēs vadīt un uzrunāt savu tautu šajā grūtā laikā. Šis bija Jeremijas darbs. Viņš bija Dieva “spokesperson”. Jeremija stāvēja tautai līdzī, viņus atbalstīja un brīdināja, kad viņi nesekoja Dieva likumiem, Jeremija deva tautai cerību. Dievs šo visu bija izplānojis pirms Jeremija dzima. Jeremija tika veidots, lai būtu liels pravietis. Viņš bija veidots, lai runātu Dieva vārdā, pirms viņš dzima. Šis bija mazliet par daudz priekš Jeremijas, lai sagremotu. Jeremijas jaunībā Dievs viņu uzrunāja, Jeremija nejutās pietiekami vērtīgs, lai uzņemtos šādu lomu. Viņš teica: “Es esmu par jaunu, es neprotu runāt publikā.” Jeremija redzēja vienīgi savus trūkumus.

Jeremija nebija vienīgais. Daudzi bija teikuši līdzīgas lietas un vēl daudzi citi to teiks. Mozus pie degošā krūma pateica Dievam par sevi, ka viņš murmina, sūti kādu citu! Jona teica: Es nevēlos izglābt nineviešus! Jānis Kristītājs negribēja kristīt Jēzu. Filips nedomāja, ka varēs pabarot piecus tūkstošus cilvēku. Un cik daudzas reizes Jēzus mācekļi nedomāja, ka viņi ir spējīgi izpildīt savu misiju. Atceraties, ka Dievs pazina Jeremiju labāk kā Jeremija pazina pats sevi. Dievs zināja, ko Jeremija spēj un nespēj. Jeremija bija spējīgs, Dievs to zināja.

Tagad mēs esam atnākuši pie galvenās domas šajā sprediķī. “Pirms Es tevi radīju mātes miesās, Es tevi jau pazinu, un, pirms tu piedzimi no mātes miesām, Es tevi svētīju un tevi izredzēju par pravieti tautām.” Dievs pazīst mūsu spējas un trūkumus. Dievs mūs izveidoja ar mērķi. Mēs visi neesam aicināti būt par praviešiem tautām kā Jeremija, tomēr mums ir aicinājums. Mēs esam aicināti dzīvot kristīgu dzīvi un kalpot Dievam. Mēs tikām radīti, lai pildītu vienu specifisku lomu Dieva plānā. Mēs viegli meklējam iemeslus, lai teiktu “nē” šim aicinājumam. Atceraties, Dievs nesauc tos, kas jūtas sagatavoti, Viņš sagatavo tos, ko Viņš sauc. Viņam ir plāns priekš mums. Iespējams, ka jūs domājat, es esmu par jaunu vai par vecu, vai par gudru vai par vāju. Dievs tevi pazīst! Viņš zina, ko tu spēj! Viņš tevi sagatavos un vadīs, tāpat kā Viņš vadīja Jeremiju un savus mācekļus. Viņš teica Jeremijam: “Es esmu ar tevi un tevi pasargāšu”. Un mums, protams, ir bailes. Mēs bieži nezinām, kā es varu kalpot Dievam. Atceries, Dievs tevi pazīst un tavu aicinājumu! Viņš tevi radīja! Viņš ir gatavs tev palīdzēt! Āmen.

14. februārī mūsu bijušais draudzes priekšnieks Gerolds Luss, kurš kalpoja 7 gadus priekšnieka amatā un 30 gadus dažādās citās draudzes kalpošanās, saņēma atzinības rakstu no arch. Laumas Zušēvicās. Gerolds turpinās kalpot kā pērminderis un vadīs lifta projekta koordināciju. Arī Ģirts Jātnieks, kurš aiziet no padomes, bija mūsu pērminderu vecākais un Rītdienas fonda sekretārs, saņēma archibīskapes atzinības rakstu.

No sirds pateicamies un apsveicam! Lai Dievs arī turpmāk vada Geroldu un Ģirtu!

Bet pēc sabata, pirmajai nedēļas dienai austot, Marija Magdalēna un otra Marija nāca kapu apraudzīt. Un redzi, notika liela zemestrīce, jo Tā Kunga eņģelis nāca no debesīm, piegājis novēla akmeni no durvīm un sēdās tam virsū. Un viņa izskats bija kā zibens un viņa drēbes baltas kā sniegs. Bet sargi drebēja aiz bailēm un kļuva kā miruši. Bet eņģelis uzrunāja sievas, sacīdams: “Nebīstieties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, krustā sisto. Viņš nav šeit, jo Viņš ir augšāmcēlies, kā Viņš sacījis. Nāciet šurp un raugait to vietu, kur Viņš gulēja. Un eita steigšus un sakait Viņa mācekļiem, ka Viņš ir no mironiem augšāmcēlies; un redzi, Viņš jums pa priekšu noies uz Galileju, tur jūs Viņu redzēsīt. Redzi, es jums to esmu sacījis.” Un tās steigšus izgāja no kapa ar bailēm un ar lielu prieku un tecēja to vēstīt Viņa mācekļiem. Un redzi, Jēzus nāca tām pretim un sacīja: “Esiet sveicinātas!” Bet tās piegāja pie Viņa, apkampa Viņa kājas un krita Viņa priekšā pie zemes. Tad Jēzus saka uz tām: “Nebīstieties, eita un sakait to Maniem brāļiem, lai viņi noiet uz Galileju, un tur viņi Mani redzēs.”
Mateja evaņģēlijs 28:1-10

Mācītājas Birutas Puiķes Lieldienu sprediķis Tukšais kaps

Trešās dienas rītā, kad Marija Magdalēna un otra Marija pamodās, bija agrs, visi vēl gulēja. Abas saģērbušās devās ceļā. Rītam austot, taka bija tumšu ēnu apņemta. Bet neviena tumsa nebija lielāka par to, kas nomāca abu sieviešu sirdis. Tuvojoties kapenēm, atmiņā spilgti uzplaiksnījās pagājušās nedēļas notikumi, kas sāpināja jau tā sāpošās sirdis... Viņas atradās pūlī, kad Jēzus iejāja pilsētā ēzeļmātes mugurā un tūkstoši viņu sveicināja. Kas tas bija par slavas un vispārējas atzīšanas brīdi! Viņas atradās tuvumā, kad Jēzus tika šaustīts un nežēlīgi mocīts, kad viņam tika apvilks purpura apmetnis un galvā likts ērkšķu vainags. To visu atceroties, asaras ritēja pār abu vaigiem. Viņas bija aculiecinieces tam, ko piedzīvoja un kā cieta viņu skolotājs un draugs. Abas Marijas arī atradās krusta vietā. Viņas redzēja Jēzu, krustā piesistu, redzēja viņa sāpes. Viņas dzirdēja, kad viņš iesaucās: “Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis?” (Mt 27:46) Viņas bija klāt, kad viņš sacīja: “Viss piepildīts!” (Lk 19:30) – un izlaida garu. Viņas bija tur, kad Jēzus nomira, līdz ar Jēzu nomira arī abas sievietes. Lai gan fiziski dzīvas, taču abu cerības un prieks mira krustā kopā ar Jēzu. Viņu Kungs bija miris. Cerības bija pagaisušas. Ko viņas dara svētdienas rītā, agri piecēlušās, kālab dodas pie kapa? Mīlestība un uzticība abām lika doties ceļā. Kādam taču aizgājējs bija jāsaģatavo, bet neviens no sekotājiem nepieteicās – nedz Pēteris, nedz Jēkabs, nedz Jānis. Tā nu abas sievietes, kuras uzticīgi Jēzum bija sekojušas līdz pat pēdējam brīdim, dodas veikt garīgi grūto pienākumu. Viņām bija jānotīra sarecējušās asinis no Jēzus miesas. Viņas būs pēdējās, kas pieskarsies Jēzus sejai un aizspiedīs acis. Tuvojoties vietai, kur Jēzus miesas tika guldītas, abām ienāca prātā – kā viņas tiks alā, kurš gan novels smago akmeni, kas atradās alai priekšā? Tas nebija viņu spēkos.

“Un redzi, notika liela zemestrīce, jo Tā Kunga eņģelis nāca no debesīm, piegājis novēla akmeni no durvīm un sēdās tam virsū. Un viņa izskats bija kā zibens un viņa drēbes baltas kā sniegs. Bet sargi drebēja aiz bailēm un kļuva kā miruši. Bet eņģelis uzrunāja sievas, sacīdams: “Nebīstieties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, krustā sisto. Viņš nav šeit, jo Viņš ir augšāmcēlies, kā Viņš sacījis. Nāciet šurp un raugait to vietu, kur Viņš gulēja. Un eita steigšus un sakait Viņa mācekļiem, ka Viņš ir no mironiem augšāmcēlies; un redzi, Viņš jums pa priekšu noies uz Galileju, tur jūs Viņu redzēsīt.” (Mt 28: 2-7a) Izlasot šo Rakstu vietu, rodas jautājums: kālab akmens tika novelts? Jēzum tas nebija vajadzīgs, jo viņš tur vairs neatradās. Turklāt augšāmceltajam Pestītājam nav vajadzīgs, lai kāds viņa labā ko veiktu. Akmens tika novelts šo sieviešu dēļ, lai abas redzētu, ka kaps ir tukšs. Ko tukšais kaps nozīmēja toreiz un tagad?

Jēzus augšāmcelšanās ir kristietības pamats. Pāvils 1. vēstulē korintiešiem (15:14) raksta: "Bet, ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir mūsu sludināšana un arī veltīga jūsu ticība." Jēzus ienaidnieki augšāmcelšanos ir apšaubījuši un izplatījuši melus, kā to lasām Mateja evaņģēlijā (Mt 28:11-15), un tas turpinās līdz pat šai dienai. Bet, ja mēs zinām, ka kaps tika atrasts tukšs, tad tam nav cita izskaidrojuma kā vienīgi, ka Jēzus ir dzīvs. Abas Marijas pārlicinājās, ka kaps ir tukšs, Jēzus iekšā nebija. Steidzoties prom no kapa vietas, viņas bija prieka un baiļu pārņemtas. Ja viņš ir dzīvs, tad viņas bija uz pareizā ceļa, kas noteikti aizvedīs līdz augšāmceltajam Pestītājam. Tad, kad viņas skriešus metās uz māju pusi, viņām pretī nāca Jēzus. Viņas, pienākušas klāt, apkampa viņa kājas un viņu pielūdza. Mīlestība un uzticība, kādu šīs sievietes parādīja Jēzum, tika atalgota. Uzticīga sekošana un mīlestība vienmēr tiek atalgota. Abas sievietes devās pavēstīt labo vēsti citiem. Rīts, kas sākās drūmi un nomācoši, izvērtās par neizsakāma prieka dienu. Ceļš no tukšā kapa krasī atšķīrās no ceļa uz to. Milzīgs prieks un cerība bija jaušami katrā solī. Vai jūs spējat iedomāties, kā jutās pirmie cilvēki, kuriem bija uzticēts uzdevums pavēstīt pasaulei, ka Jēzus ir dzīvs?

Tukšais kaps nozīmē, ka caur to ir saņemta piedošana.

Ja kādam bija nepieciešama cerība, ja kādam bija nepieciešama piedošana, ja kāds bija vainas apziņas pārņemts, tad tas bija Pēteris. Pēteris bija ar pārējiem, kad abas Marijas atskrēja ar priecīgo ziņu. Abas prieka pārņemtas, viena otru pārtraucot, mēģināja izstāstīt piedzīvoto. Jānis ar Pēteri metās uz kapa vietu. Ko Pēteris skrienot pie sevis domāja? Var tikai minēt. Varbūt kaut ko līdzīgu: "Kāpēc esmu tik priecīgs? Es taču Jēzu noliedzu, biju viņam solījis uzticību, bet, kad pienāca pārbaudījuma brīdis, es viņu nodevu... Varbūt Jēzus mani nemaz nevēlas redzēt? Man nav nekādu tiesību piedalīties šajā priekā." Kāda bija Pētera un Jēzus sastapšanās, ko Pēteris teica? Tas nav zināms. Viņš taču bija tas, kurš Jēzum solīja: "Ja arī visi apgrēkosies, es gan ne... Pat ja man būtu jāmirst līdz ar Tevi, nekad es Tevi nenoliegšu." (Mk 14:29b, 14:31) Pēteris bija sev izvirzījis pārlieku augstas prasības, viņš tās nespēja izpildīt, jo bija tikai cilvēks. Ja viņš pats sev nespēja piedot, viņš neticēja, ka Jēzus to varētu izdarīt. Viņš mocījās pašpārmetumos: "Es neesmu pelnījis piedošanu. Kamēr Tevi mocīja un sita krustā, es, Tevi noliedzot, teicu, ka nekad Tevi neesmu redzējis. Es domāju vienīgi par sevi." Un tajā brīdī viņš sajuta kādu roku uz sava pleca. Šī roka bija caurdurta. Un dzirdēja iemīļotu balsi: "Es zinu, kā tu to pārdzīvo, es tev jau esmu piedēvis!"

Tukšais kaps nozīmē piedošanu. Kuram nepieciešama šī piedošana? Tā ir nepieciešama ikvienam, jo mēs esam atkāpušies no tā, ko Dievs no mums sagaida. Kā mēs šo piedošanu varam iegūt? Lai klausāmie vārdos, ko teica zvejnieks, kurš kļuva par dedzīgu Kristus sekotāju: "Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu." (Apd 2:38) Ja vēlamies saņemt piedošanu, mums pazemīgi ticībā un nožēlā jāiet viņa priekšā un jāklūst iegremdētiem viņa vārdā. Vai mēs, tāpat kā Pēteris, jūtam, ka mums ir dota vēl viena iespēja? Mums ir nepieciešams zināt, ka Jēzus mums piedod un turpina mīlēt. Kā mēs to varam zināt? Jānis, kurš arī Lieldienu rītā redzēja tukšo kapu, mums saka: "Bet, ja mēs dzīvojam gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā un Viņa Dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem." (1Jņ 1:7) Kad mums nepieciešama piedošana, nepietiek tikai, ka uzskaitām savus grēkus, mums pazemīgi jāiet Dieva priekšā, tie patiesi jānožēlo, un tad jau saņemam piedošanu.

Un – beidzot – tukšais kaps liecina, ka ir iespējama jauna dzīve.

Jēzus mira, lai dotu mums jaunu dzīvi. Bieži to neapjaušam. Pēteris pirmajā vēstulē (1:3) saka, ka mēs esam atdzemdināti dzīvai cerībai caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos no mirušajiem neiznīcīgam, neaptraipītam un nevīstošam mantojumam. Mums ar Kristus augšāmcelšanos ir dota jaunas dzīves cerība. Ir izpētīts, ka cilvēks var dzīvot bez ēšanas septiņdesmit dienas, bez ūdens demit dienas, bez gaisa sešas minūtes. Bet ir kaut kas, bez kā nav iespējams dzīvot – tā ir cerība. Tukšais kaps liecina, ka ir cerība. Kā kristieši mēs ticam, ka pēc mūsu miesas nāves mūs gaida labāka vieta, kur vairs nebūs ne sāpju, ne asaru, ne ciešanu, ne nāves.

Varbūt agri Lieldienu rītā, kad pamodāties gluži kā šīs abas Marijas, iesākām drūmu dienu. Tumša ēna klājās pāri pār dzīves ceļu, priekšā izmisums, bezcerība... Mājās mums nav jāatgriežas ar tādām pašām izjūtām, jo akmens no kapa ir novelts! Kaps vēl joprojām ir tukšs, ieskatieties tajā, Jēzu tur neatradīsiet! Jēzus ir dzīvs, viss, ko viņš bija teicis iepriekš, ir patiesība! Mums ir iespēja iegūt mūžīgo dzīvību, prieku, mieru, no kā gūstam dzīvu cerību! Vai šodien mums ir nepieciešama cerība? Tad atcerēsimies, ka kaps ir tukšs, un dosimies ceļā, kuru Jēzus mums parāda! Mīļie, neļausim vēl vienām Lieldienām nākt un iet, neieskatoties tukšajā kapā! Lai Lieldienu rītā sastopam Pestītāju, saņemot piedošanu, uzsākam iet ceļu, kurā Kristus mūs aicina iet. Kristus ir augšāmcelies! Sievietes un vīrieši, nesiet šo prieka vēsti pasaulē, kļūstiet par Dieva vēstnešiem! Āmen.

Papildinājumi/labojumi draudzes locekļu 2015. g. maksātāju sarakstam

Uzvārds un vārds	Grupa	Nodevām	Fondiem	Liftam	Kopā
1. Antons, Maigonis un Ruta	CC	1,000.00			1,000.00
2. Berkholtz, Nikolajs	C	400.00	25.00	500.00	925.00
3. Girbe, Kristīne	B	60.00			60.00
4. Konters, Aleksandrs	B	60.00			60.00
5. Leleps, Vija	C	85.00	25.00		110.00
6. Pelēcis, Marita	B	60.00			60.00
7. Skujiņš, Jānis Paulis	A	300.00		125.00	425.00

Maksāšanas grupu paskaidrojums: A – Strādājošie, B – Studenti, C – Pensionāri

Draudzes vadība atvainojas Kristīnei Girbei, ka viņas uzvārds atkārtoti tika rakstīts nepareizi – ar mīksto “Ģ”, jo pareizi ir ar “G”.

Visvaris Ģiga, kasieris

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde februārī

Aritmētika: $2016 - 1951 = 65$

Šajos skaitļos parādās zīmīgi fakti par Mineapoles – St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes pastāvēšanu. Proti, draudzi dibināja 1951. gada 25. martā. Šajā, 2016. gadā apritēs 65 gadi kopš tās dienas. Padome pārrunā, kā atzīmēt šo nozīmīgo skaitli.

Lifta projekta koordinators Gerolds Luss informē padomi par jauninājumiem sakarā ar lifta būvēšanu. Ir tikuši apskatīti lifta ieejas telpas grīdas materiāli. Pie tam vēl veiktas dažādas pārbaudes sakarā ar lifta uzbraukšanas augstumu.

Mācītājs februāra sākumā piedalījās divu ar pusi dienu apmācībās Lutera seminārā (Luther Seminary), iedziļinoties Lutera Mazajā Katehismā. Mācītājs plāno lekciju Pūpolsvētdienas sadraudzības stundā par Mazo Katehismu. Pirms Pūpolsvētdienas, no 9. līdz 12. martam mūsu draudzes gans piedalīsies Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBAs) pārvaldes sēdē Sietlā. Mācītājs Dāgs Demandts ir daļa no LELBAs pārvaldes un viņš vada LELBAs Jaunatnes nozari un LELBAs Informācijas nozari. Citi LELBAs pārvaldes amati ir sekojoši: priekšnieks prāv. Gunārs Lazdiņš, priekšnieka garīgais vietnieks/Statistikas nozares vadītājs prāv. emer. Dāvis Kaņeps, priekšnieka laicīgā vietniece un sekretāre Baiba Liepiņa, kasieris Jānis Eizis, Teoloģijas nozares vadītājs prāv. emer. Fritz Kristbergs, laicīgais pārvaldes loceklis/Namturības nozares vadītājs Voldemārs Pelds.

Padome izsaka pateicību draudzes priekšniekam Geroldam Lusam un Rītdienas fonda priekšniekam un pērminderu vecākajam Ģirtam Jātniekam par nokalpotajiem gadiem. Rītdienas fonds ir daļa no Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas ārpus Latvijas (LELBĀL). Mūsu draudze ir saistīta ar LELBĀL, jo LELBA ir daļa no LELBĀL, un mēs esam daļa no LELBA.

Nākamā padomes sēde notiks šī mēneša otrajā otrdienā, 8. martā, pulksten 19:00 trešā stāva bibliotēkas telpā. Padomes sēdes ir atklātas, kaut gan drīkst balsot tikai mācītājs un padomes locekļi.

Padomes sekretāre un draudzes darbvede Vija Treiberiga kopā ar Svētrīta Zvanu redakciju

Garīgo lietu grupa

Ar jauno draudzes padomes sastāvu tiek atjaunota garīgo lietu grupa, kurā darbojas māc. Dāgs, Ansis Vīksniņš, Andrejs Langins, Vija Treiberiga un Rita Pelēce. Grupa satikās 23. februārī un pārrunāja Klusās nedēļas dievkalpojumus, kā arī iespēju piedāvāt transportu uz dievkalpojumiem un draudzes 65 gadu jubileju.

Dāmu saimes ziņas

Februāra mēnesī pie galdiņa kalpoja Ilze Grotāne 2x, Ilga Dulbe, Inta Grāvīte. Ziedus uz altāra lika Aina Rozenberga, Eva Tone, Baiba Rudzīte. Par sadraudzību rūpējās Konteru ģimene, dāmu saime 2x, Aija un Vilis Vikmaņi.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar janvāra/februāra/marta mēneša darba grupas vadītāju Ilgu Dulbi: 952-884-2628.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Aleksandra Grīna grāmatu "Dvēseļu putenis", 3. daļu. Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 23. martā, plkst. 10:00 no rīta, baznīcas lejasstāvā. Visi ir mīļi aicināti!

1

Svētdien, 20. martā,
plkst. 11:00
Pūpolsvētdienas
dievkalpojums
ar Svēto vakarēdienu.
Būs bērnu uzruna un
Svētdienas skola.
Dievkalpojumu kuplinās
“Mineapoles Dvēsele” un
Benjamiņš Alje
(trompete). Sekos
sadraudzība un mācītāja
Dāga prezentācija “Lutera
dāvana pasaulei – Mazais
Katehisms”.

3

Piektdien,
25. martā,
plkst. 18:00
Lielās
Piekdienas
dievkalpojums
ar Svēto
vakarēdienu.
Dievkalpojumu
kuplinās Tīna un
Dzintars Josti.

2

Ceturtdien,
24. martā,
plkst. 18:00
Zaļās
ceturtdienas
dievkalpojums
ar Svēto
vakarēdienu.

4

Svētdien, 27. martā,
plkst. 8:00
Kristus
Augšāmcelšanās
svētku
dievkalpojums
ar Svēto vakarēdienu
– Lieldienas.
Dievkalpojumu kuplinās
draudzes koris. Sprediķis
būs angļu valodā. Pēc
dievkalpojuma draudzes
jauno vīru sarūpētas
Lieldienu brokastis.
Visi mīļi aicināti!

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes padome 2016. gadā

Amats	Vārds, uzvārds	Tālruna numurs, e-pasts	Papildus
Priekšniece	Kristīne Kontere	952-412-4591 kkvk3447@msn.com	Kapu lietu pārzine
Priekšnieces vietniece	Sarma Straumane	612-331-1116 vistina@presenter.com	Finanšu grupa, sekretāres palīdzē
Sekretāre	Vija Treiberga	651-762-8285 vija.treibergs@gmail.com	Darbvede, garīgo lietu grupa
Svētrīta Zvanu ekspeditors	Andris Sprūds	651-636-0473 bspruds@yahoo.com	Finanšu grupa
Technisko lietu sakarnieks	Aldis Švalbe	952-479-7409 AQ956@yahoo.com	Mājas lapas direktors
Latviešu skolas sakarniece	Rita Pelēce	612-978-2818 rita.pelecis@gmail.com	Garīgo lietu grupa
Speciālie projekti	Vija Pelēce	952-447-5675 zilitemn@gmail.com	Finanšu grupa
Speciālie projekti	Andrejs Vāpe	651-641-0677 andrejsvape3@hotmail.com	Finanšu grupa
Speciālie projekti	Pēteris Valters	763-425-6622 pvalters@comcast.net	Finanšu grupa
Speciālie projekti	Andrejs Langins	andrejslangins@gmail.com	Garīgo lietu grupa
Speciālie projekti	Ansis Vīksniņš	651-686-4686 aviksni@s@lindquist.com	Garīgo lietu grupa
Speciālie projekti	Māris Bergmanis	651-636-7493 Maris_Bergmanis@McAfee.com	Finanšu grupa

Draudzes darbinieki ārpus padomes

Amats	Vārds, uzvārds	Tālruna numurs, e-pasts
Mācītājs	Dāgs Demandts	612-280-9333 dagdemandt@hotmail.com
Kasieris/Grāmatvedis	Visvaris Ģiga	651-644-0886 vgiga@aol.com
Svētrīta Zvanu redaktore	Edija Banka-Demandta	612-280-6180 edija@inbox.lv
Baznīcas saimnieks	Viktors Konters	952-412-4592 kkvk3447@msn.com
Baznīcas apkopēja	Baiba Rudzīte	651-451-0767 rudzitisv@msn.com
Dāmu saimes pārstāve padomē	Ausma Ģiga	651-644-0886 vgiga@aol.com
Svētrīta Zvanu sakarnieks un archivārs	Laimonis Sproģis	763-572-0964 lsprogis@comcast.net
Bibliotekāre	Anna Hobbs	651-653-7301 annarudite@gmail.com
Bibliotekāre	Biruta Sprūds	651-636-0473 bspruds@yahoo.com

Konterē Kristīne – jaunā draudzes priekšniece

Kā katru gadu, arī šogad 21. februāra dievkalpojumā amatā tika ievesti mūsu draudzes darbinieki. Liela daļa darbinieku turpina savus kalpošanas amatus, bet ir arī daļa, kas uzsāk jaunas kalpošanas. Līdz ar iepriekšējā draudzes priekšnieka Gerolda Luss aiziešanu pelnītā atpūtā, viņa vietā stājas jauna draudzes priekšniece Kristīne Konterē. Liekas, ka Kristīni ļoti labi pazīstam mēs, visi, jo ar savu labsirdīgo smaidu un gatavību vienmēr palīdzēt viņa ir sasildījusi ne vienu vien sirdi. Esam priecīgi un pateicīgi Dievam par to, ka tieši viņa turpinās draudzes priekšnieces amatu! Kristīne ir mūsu draudzes bijušā mācītāja Mārtiņa Ozoliņa meita. Kristīne ar vīru Viktoru, kurš ir uzņēmis mūsu baznīcas saimnieka pienākumus, un 16 gadīgo dēlu Aleksandru dzīvo Prior Lake pilsētā, 19 gadīgā meita Laura pašlaik studē University of Wisconsin, Whitewater pilsētā. Kristīnei ir vēl viens trešais “bērns” – suns Elsa (melns Rottweiler).
Apsveicam Kristīni jaunajā amatā un tagad iepazīsimies tuvāk ar jauno draudzes priekšnieci!
Paldies par interviju!

Interviju sagatavoja Edija Banka-Demandta

Draudzes priekšniece Kristīne Konterē uzdevumu augstumos pirmajā oficiālajā darba dienā, mēģinot izgudrot, kuras krāsas ķieģelis būtu labāks pie lifta būvniecības āras darbiem.
Bildi uzņēma Inta Lāčplēse.

Kristīn, kad un kur tu dzimi?

Es piedzimu 1962. gada 26. augustā Saginavas pilsētā, Mičiganā. 1972. gadā visa ģimene pārvācās uz Mineapoli, kad tēti aicināja kalpot šeit, Dvīņu pilsētās, latviešu draudzē par mācītāju. Tad mēs visi dzīvojām baznīcas mājā.

Kāda ir tava nodarbošanās?

Es strādāju pie Securian Financial Group kā Senior Compliance Advisor (Retirement Services). Esmu atbildīga uzzināt un saprast visus IRS un DOL noteikumus, kas attiecas uz pensiju (401k) plāniem. Mēs apmācām un palīdzam mūsu kolēģiem saprast un atrisināt jautājumus par mūsu klientu plāniem.

Kas tev vislabāk garšo?

Jūras veltes – omārs un ķemmes gliemenes ir mani mīļākie.

Kādi ir tavi vaļasprieki?

Gadiem spēlēju voleju, bet mani ceļgali to vairs nevarēja panest, tādēļ šovasar es mēģināšu sākt tā nopietnāk braukt ar divriteni. Man patīk lasīt (piedalos vienā kaimiņu lasīšanas pulciņā), ceļot, braukt ar laivu pa mūsu Prior Lake ezeru.

Kas ir spilgtākais notikums tavā dzīvē?

Kad mēs adoptējām mūsu bērnus – Lauru un tad trīs gadus vēlāk Aleksandru.

Kas ir tava mīļākā atmiņa par savu tēvu Mārtiņu Ozoliņu no laikiem, kad viņš kalpoja kā mācītājs?

Tētis (un mamma) parasti atļāva man un māsām sestdienas vakaros iziet ar saviem draugiem uz ballītēm, bet noteica, ka mums tomēr jābūt dievkalpojumā svētdienas rītā. Mēs, māsas, bieži skrējām no mājām uz baznīcu, kad pirmais zvans skanēja, jo tad zinājām, ka dievkalpojums drīz sāksies!

Es vienreiz sūdzējos tēvam, ka viņa sprediķi ir par garu... Un viņš apliecināja man, ka vienmēr pieturas pie 15 minūtēm. Pāris svētdienas es skatījos pulkstenī – un tā arī bija!!

Kā tu nolēmi pieņemt draudzes priekšnieces amatu?

Pirmkārt, es savās lūgšanās prasīju Dievam, vai Viņš domā, ka man vajadzētu šo amatu tagad pieņemt (ja mani ievēlē). Vienā svētdienā es sēdēju dievkalpojumā un vēroju, ka bija ieradušās vairākas jaunākas ģimenes ar saviem bērniem un man uzreiz iešāvās prātā (un sirdī), ka JĀ, tagad ir tas laiks, kad man vajadzētu iesaistīties un palīdzēt vadīt mūsu draudzi, jo tā mainās un aug, un es gribu to veicināt, kā arī būt daļa no tā!

Viena lieta, kura atrodas tavā draudzes priekšnieces “To-do” sarakstā.

Es gribu palīdzēt māc. Dāgam, lai mūsu draudze ir aicinoša, kā arī droša! Pašreiz es ar Viktoru skatāmies, kā varam nodrošināt baznīcas ēku. Pielikt zīmes, kur atrodas ‘fire extinguisher’ vai grīdas plānus, kur ir izejas (Exit) durvis, uguni, kur ir tumšs!!

Kuras krāsas ķieģelis tev patika labāk – tumši vai gaiši sarkanais?

Man patika tumšais labāk, bet prasīju ieteikumus no citiem un gandrīz visiem (izņemot Paulu Švalbi) patika gaišais! Majority wins.

Kurš ir tavs mīļākais pants Bībelē?

Jāņa ev. 3:16 – Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.

Kā mācītāja bērns – ko tu novēlētu mācītāja Dāga dēlam Robertam?

Nebija vienmēr viegli, kad cilvēki uzzināja, ka es (un manas māsas) esam mācītāja meitas, jo mēs jutām, ka daudzi sagaidīja, ka mēs arī būtu līdzīgas mūsu tēvam, un noturēja mūs pie zināma standarta. Bieži jutu, ka daudzi mani pazina kā mācītāja meitu vienalga, kur gājām, un uz mani skatījās vai vēroja. Bet, nu, Robertiņ, tas pārgāja, un beigu beigās tas, ko mani vecāki vienmēr teica un mācīja bija patiesība – bez Dieva mēs nenieka nespējam darīt. Es to tūlīt neapjēdzu, kad biju jauna, bet pati iemācījos dzīvē. Iemācies papriecāties, bet vienmēr ej uz dievkalpojumiem, tu daudz ko saņemsi no tā!

Christian ģimene – Inga, Matthew un Silas

Iepazīsimies ar Lakeville pilsētā dzīvojošo Christian ģimeni – Ingu, Matthew un viņu dēliņu Silas Alexander, kuram 10. februārī palika viens gadiņš. Silas tika kristīts mūsu baznīcā pagājušā gada 29. decembrī, tagad visa Christian ģimene oficiāli ir mūsu draudzes sastāvā. Ar lielu prieku sveicam šo ģimeni mūsu vidū un sakām paldies par interviju!

Interviju sagatavoja
Edija Banka-Demandta

Inga (dzim. Anspoka), tu esi no Latvijas. Pastāsti, tieši no kurienes un kā tu nonāci Minesotā?

I: Es uzaugu mazā ciematiņā Zorģos, kas ir tuvu Iecavai. Kopš mazotnes man bija sapnis aizbraukt uz ASV. Kad pabeidzu vidusskolu, tad dzirdēju par Au Pair programmu, man jau bija pieredze ar bērniņiem, jo palīdzēju auklēt mazo brālīti. Au Pair ir programma auklītēm, kur auklīte (bieži no citas valsts) dzīvo kopā ar auklējamo bērnu ģimeni, iet uz skolu apmaiņā pret bērnu pieskatīšanu. Tā es nonācu Maryland štatā, mazā pilsētā Frederick. Man bija plāns nedaudz piepelnīties šeit un tad braukt atpakaļ uz mājām Latvijā, lai mācītos, bet drīz pēc atbraukšanas uz ASV satiku savu vīru. Biju vēl jauna, 20 gadi, tāpēc nolēmu no sākuma pabeigt skolu pirms domāt par precībām. Sāku iet skolā, kur ieguvu bakalaura grādu grāmatvedībā (accounting) Towson Universitātē, kas atrodas Baltimore, Maryland štatā. Uz Minesotu ar vīru pārvācāmies 2014. gada oktobrī sakarā ar vīra darbu. Man Latvijā ir ģimene: tēvs Jānis, pamāte Ināra, māsa Agnese, pusmāsa Līna, pusbrālis Kristaps, krustmāte (tēva māsa) Janīna ar diviem bērniem – Agnesi un Kārli.

Matthew, zinām, ka esi no Amerikas, bet ne no Minesotas. Pastāsti, kur tu esi dzimis un audzis?

M: Esmu dzimis Virginia štatā, pilsētā Manassas. Tur arī dzīvoju līdz 21 gada vecumam, tad pārvācos uz Baltimore darba dēļ.

Kā jūs satikāties?

I: Mēs satikāmies caur ģimeni, kur es auklēju bērnus. Šīs ģimenes mammai bija draugs, kurš strādāja kopā ar Matthew un viņi mūs iepazīstināja 2005. gadā, kopš tā laika mēs esam kopā.

Ar ko jūs nodarbojaties ikdienā?

I: Es palieku mājās ar Silas. Un Matthew strādā Harmon, Inc. (Innovative Facade Solutions) kompānijā kā National Operations Manager.

Tā kā mums ir maziņš dēliņš, tad neatliek daudz laika kam citam, kā vien veltīt to visu viņam. Mēs apmeklējam dažādas nodarbības ar Silas, kā piemēram, peldēšanu, bibliotēku un vieglatlētiķu.

Kādi ir jūsu vaļasprieki?

I: Kad sanāk brīvs brītiņš, tad vingrošanai ir dota priekšroka. Man īpaši patīk skriet, vasarā, kad ir silts, ejam uz parkiem un pārgājienos.

Kas ir spilgtākie notikumi jūsu dzīvē?

I: Viens no neaizmirstamākajiem momentiem mūsu dzīvē bija Silas dzimšana. Tas bija neaprakstāms un brīnumains moments, ko nekad neaizmirsīsim. Arī Matthew pirmais ceļojums uz Latviju 2012. gadā, kur viņš pirmo reizi satika manus vecākus, bija iespaidīgs. Mēs ceļojām cauri dažām valstīm Eiropā, tas bija iespaidu pilns ceļojums.

Kā jūs tikāt pie tik interesanta vārda savam dēliņam – Silas? Un vai jūs zinājāt, ka šis vārds arī atrodas Bībelē?

I: Es jau biju izvēlējusies vārdu meitai – Laila, un teicu Matthew, ja būs puika, viņš varēs izvēlēties vārdu, tā nu viņš meklēja dikti un ilgi. Kad uzzinājām, ka būs puika, es īsti negribēju piekrist daudziem vārduņiem, ko Matthew izvēlējās, jo gribēju, lai arī manai ģimenei Latvijā nebūtu to grūti izrunāt. Tā mēs nolēmām vidējo vārdu dot Aleksandrs (Alexander). Izvēlējāmies 3 vārduņus un nolēmām, kad puisītis piedzims, pēc kura vairāk izskatīsies, tā arī sauksim. Zinājām, ka vārduņš bija Bībelē, 2 vārduņi, ko izvēlējāmies, bija no Bībeles.

Jums ir ļoti zīmīgs uzvārds. Vai esat kādreiz aizdomājušies par tā nozīmi?

Diemžēl neviens ģimenē nezina uzvārda vēsturi, kā tas bija tapis, bet aizdomas ir, ka tie bija ticīgi cilvēki.

Kas ir jūsu ģimenes prioritātes šobrīd?

Pavadīt laiku kopā ar ģimeni un izbaudīt katru mirkli Silas bērnībā.

Kā jūs nonācāt līdz baznīcai un mūsu draudzei?

I: Es iepriekš biju dzirdējusi par šo baznīcu, jo, kad dzīvoju Baltimore, strādāju Lutheran Immigration and Refugee Service (LIRS) iestādē, kur bieži šī baznīca tika pieminēta. Kad uzzināju, ka pārvāksimies uz Minesotu, atradu adresi un pārējo informāciju.

Vai ir kādas tradīcijas jūsu ģimenē Lieldienu laikā?

I: Pirms Silas dzimšanas biju nedaudz piemirsusi latviešu tradīcijas, bet tagad ar Silas piedzimšanu gribu tās turpināt. Jau pagājušā gadā sākām krāsot olas, kā mēs to darījām Latvijā, sīpolu mizās ar rīsiem un visādiem citiem dabīgiem līdzekļiem.

Ko jūs gribētu novēlēt mūsu draudzei Kristus augšāmcelšanās svētkos – Lieldienās?

Novēlam ticības un laimes pilnus svētkus, kuros neaizmirstam savu ģimeni un draugus, kaut arī esam tālu prom.

Christian ģimene Silas kristību dienā

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

LOAM sarīkojumu kalendārs martā un aprīlī

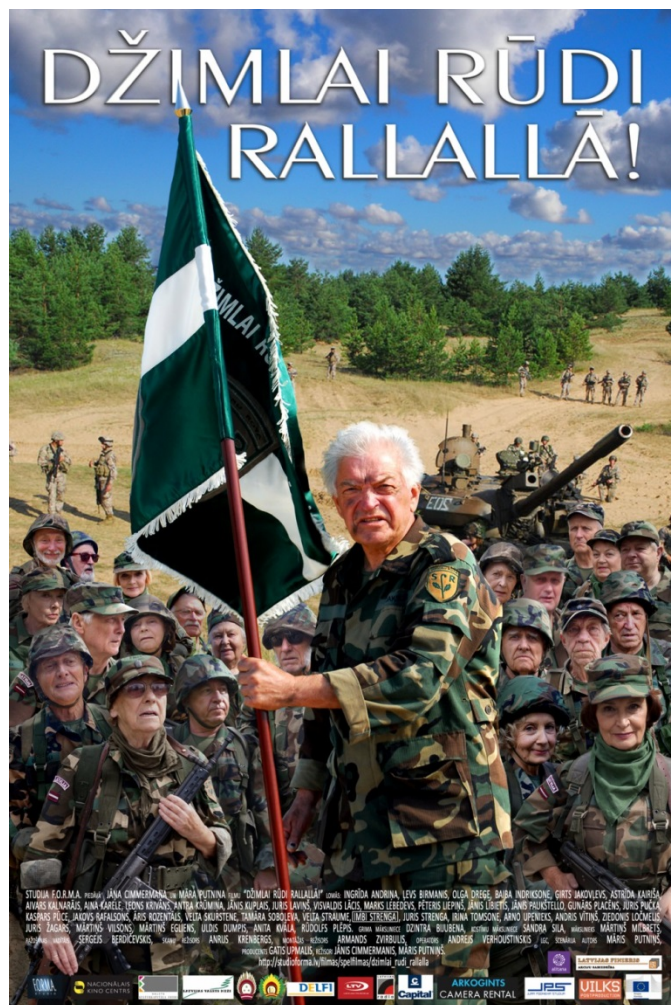
Svētdien, 6. martā, plkst. 12:30 Latviešu draudzes nama lejas stāvā **FILMA “ZEDELGEMA”** (57 min. gara). Gūstekņu nometne ar 12,000 latviešiem, DV sākums, intervija ar Jāni Poguli. Latvijas Okupācijas muzeja ražojums. Latviešu valodā ar angļu subtitriem. Kafijas galds. Rīko KKM. Ieeja: ziedojumi Okupācijas muzejam.

Svētdien, 13. martā, plkst. 12:30 Latviešu draudzes nama lejas stāvā **LATVIEŠU KREDĪTSABIEDRĪBAS SAPULCE**. Pusdienas pēc sapulces. Visiem kredītsabiedrības biedriem.

Svētdien, 10. aprīlī, plkst. 13:00 Heights kinoteātrī **FILMA “DŽIM-LAI-RŪDI-RALLALLĀ!”** Režisori Māris Putniņš, Jānis Cimmermanis. Traģi-komēdija no 2014. gada. Latviešu valodā ar angļu subtitriem. Filma ir 106 minūtes gara. Ieeja: \$10, bērniem zem 18 g. par brīvu.

Veco ļaužu pansionāta iemītnieki jau gadiem ilgi jūtas nevienam nevajadzīgi un traucējoši. Bet tad viņiem rodas traka ideja – atteikties no pensijām un doties brīvprātīgi armijā, tā glābjot valsti finanšu krīzes laikā un aizraujoši pavadot dzīves pēdējos gadus. Vecīši ir gana gudri, šo notikumu organizējot, un tagad īstie piedzīvojumi sākas. Kulminācija visam ir veco ļaužu armijas daļas dalība NATO apvienotajos manevros.

Lomās daudzi iemīļoti Latvijas aktieri: Olga Dreģe, Baiba Indriksone, Ģirts Jakovļevs, Astrīda Kairiņa, Leons Krivāns, Uldis Dumpis, Anīta Kvāla, Rūdolfs Plēpis, Pēteris Liepiņš, Jānis Paukštello, Gunārs Placēns, Juris Pučka, Kaspars Pūce, Jakovs Rafalsons, Āris Rozentāls, Velta Skurstene, Tamāra Soboļeva, Velta Straume, Imbi Strenga, Juris Strenga, Irina Tomsone, Arno Upenieks u.c.

Sestdien, 30. aprīlī, sākot ar plkst. 11:00 Latviešu draudzes namā **PAVASARA TIRDZIŅŠ**. Ēdienu pārdos, sākot ar plkst. 12:00. Numurus ēdienam izdos plkst. 11:00.

Kristaps Porziņģis ar NY Knicks komandu pret MN Timberwolves

Šī gada 20. februārī liels bariņš latviešu satikās Mineapoles pilsētas centrā, Target Center arēnā, lai skatītos Minnesota Timberwolves basketbola spēli draudzes vadības un mācītāja Dāga Demandta rīcībā. Jāpiemin, ka uz spēli arī bija ieradušies tālāk dzīvojoši latvieši – māc. Gija Galiņa ar meitu Margu no Linkolnas un 5 no Aiovas. Māc. Gija kalpoja nākamās dienas dievkalpojumā, sprediķojot un palīdzot ar Svētā vakarēdiena pasniegšanu. Pagājušā gada 12. novembrī bijām apmēram 15 latvieši grupā, kuriem iznāca skatīties vienu no vislabākajiem spēlētājiem NBA, Stephen Curry, kas spēlēja Golden State Warriors komandā un kuram bija 46 punkti tajā vakarā. 20. februāra spēlē sapulcējāmies diezgan liela grupa – 91, jo šoreiz atkal spēlēja viens no vislabākajiem spēlētājiem, latvietis Kristaps Porziņģis, kas pirmo gadu spēlēja NBA New York Knicks komandā. Sēdējām labās vietās trīs Target centra stūros. Spēle bija īpaši interesanta, jo Minnesota Timberwolves spēlētājs Karl-Anthony Towns ar Porziņģi abi ir pieminēti kā galvenie NBA “Rookie of the Year” kandidāti.

Pirms spēles daļai no grupas bija vienreizēja iespēja sagaidīt un dot “high five” Knicks komandas spēlētājiem, kamēr viņi skrēja uz spēles laukumu cauri ieejas tunelim. Vairums latvieši bija apģērbusies kaut kādā latviskā tēmā ar Latvijas hokeja un futbola krekliem, kā arī Porziņģa Knicks krekliem. Spēlētāji ātri skrēja garām un Porziņģis ir pāri pa 7 pēdām garš, tātad tik varam cerēt, ka viņš salīdzinoši īsos latviešus ievēroja, skriedams garām. Diemžēl šī nebija viena no Porziņģa veiksmīgākajām spēlēm. Spēles sākumā viņam jau piešķīra pāris sodus, tātad viņam sanāca spēlēt tikai 12 minūtes un viņš dabūja tikai 6 punktus. Tomēr Knicks labi spēlēja un uzvarēja spēli ar 103 pret 95. Novēlam Kristapam visu to labāko savā NBA karjerā un gaidīsim viņu atkal redzēt Mineapolē rudenī! Pēc spēles bija iespēja baudīt mūsdienīgu kristiešu koncertu par brīvu. Larisa Ozola

Abas bildes uzņēma Stefans Brūvelis

Augšējā bildē daļa no latviešu faniem.
Apakšā pa kreisi no kreisās
Laima Dingley un Larisa Ozola.
Apakšā pa labi māc. Dāgs ar māc. Giju Galiņu.

8-year-old Hopkins boy wants to donate his cancer money to Southwest light rail line

Karlis Barobs, 8, hopes to see the Southwest line come to his hometown. So he wants to donate a share of the \$300 his classmates raised for him after they learned he has cancer. This month, President Obama offered the Southwest light-rail line \$125 million. Last week, 8-year-old Karlis Barobs offered \$75. Plus a lot of love. The Hopkins boy, a “trainiac” since before he could walk, hopes to see the Southwest line come to his hometown. So he wants to give it a share of the \$300 his classmates at the Minneapolis Latvian School raised for him after they learned he has cancer. Karlis has decided that one-fourth of his classmates’ gift will go to UNICEF, one-fourth to Pennies for Patients (a group that fights leukemia and lymphoma with small donations) and one-fourth to his family. He wants the rest – \$75 – to go to the \$1.79 billion rail line. “If we can pay a little of that, we can help them build it,” Karlis said in a recent interview conducted – where else? – on the Blue Line train between downtown Minneapolis and the airport..

Karlis Barobs is a “trainiac”. He rides the train every chance he gets, and is a devoted fan of the Choo Choo Bob train store and TV show. He is pictured while riding the light rail with his mother Jane Meyer on Monday, February 8, 2016 in Minneapolis.

Karlis has taken trains coast to coast, from cable cars in San Francisco to Amtrak’s Acela Express in the Northeast. He’s ridden the high-speed Renfe train in Spain. When the Green Line opened in 2014, Karlis and his parents stood in the rain to get a ride on opening day. Late last year, Karlis developed a swollen lymph node. At first, his parents thought it might be strep throat. But when the lump kept growing, they took him to the doctor. The diagnosis: Burkitt’s lymphoma. His prognosis is good. Burkitt’s is considered a treatable form of cancer, and Karlis’ was discovered early. Regular chemotherapy at Minneapolis Children’s Hospital has cost him about half his blond hair, but it hasn’t fazed him, according to his mom, Jane Meyer. “When this began, he said, ‘Mama, am I going to lose my hair?’ ” she recalled. “I said, ‘Probably, yes.’ And he said, ‘All right! No more haircuts!’ ”

Karlis recently learned that the future of the Southwest line, at the center of a bitter political struggle in recent years, was in doubt. Karlis saw a YouTube video in which Choo Choo Bob, star of the locally produced children’s TV show, explained that Southwest was going to cost much more than originally planned. “I thought, ‘Oh, my gosh, what happened here?’ ” Karlis said. “I want to see a train station in Hopkins.” That’s when he got the idea to donate some of his cancer money to the train – a plan that, it turns out, may not be as easy as you’d think. Adam Duinick said he’s pretty sure that the Metropolitan Council couldn’t accept such a donation directly.

“It’s a very sweet gesture,” said Duinick, who chairs the Met Council. “And it’s wonderful to hear of his passion for trains and for this project. I am really flattered that he takes an interest in public transit and public policy.” There are other ways Karlis could support the line, Duinick said. For example, he could donate the money to a community fund set up by several west metro suburbs to fund things like station art and landscaping that were cut from the project to save money. Duinick said he would get

in touch with Karlis' family and invite the youngster to tour the light-rail maintenance and operations center, and perhaps even take a train ride in the operator's cab.

Karlis' interest in transportation now includes planes. At home, he's turned an air hockey table into a giant train station and airport complex, and he's starting to think about a career as an aircraft designer. But you never forget your first love. "Trains are cool," Karlis said. "They have a great history, and they have cool names. It's gonna be awesome to have a light rail in Hopkins."

By John Reinan, Star Tribune, February 22, 2016

Best literary translation into English

Kaija Straumanis, High Tide. Inga Abele. (2008)
Rochester, New York: Open Letter, 2013.

This year's AATSEEL Award for Best Translation into English goes to Kaija Straumanis for High Tide, her translation of Inga Abele's Latvian novel Paisums. The judges – Ellen Elias-Bursac, Vitaly Chernetsky and Joanna Trzeciak Huss – read and reviewed 38 books published in 2013 and 2014. After careful deliberation High Tide rose to the top.

Spanning nearly four decades and told in reverse chronological order, Abele's High Tide is a bracing, honest, existentialist exploration of the protagonist Ieva's psyche and the constellation of emotional presences in her life. The novel takes us backward in time from post-Communist Latvia through the time of the Awakening and ultimately to the Communist period. What impressed the judges about Kaija Straumanis's translation is the lyrical quality of the lines. This is a novel that reads like poetry. Logic is given a long leash in a prose that is evocative and electric. Abele's is a performative prose in which words call for one another, and Straumanis succeeds in finding the words that both issue and answer that call. But just as resonant as the language of the novel, is the depth of the emotions it portrays and elicits. In one of High Tide's most powerful and moving passages, we are given access to the thoughts of Ieva's grandmother, deprived of her voice by Alzheimer's. Her deepest desire is simply to feel the warmth of a human body.

In "The Attack" – the chronologically, thematically, and structurally central part of the book – a western journalist issues a verdict on Eastern and Central Europe, that when the Iron Curtain fell there was nothing behind it, no literary masterpieces hidden in drawers, no sacred resources. This novel is one long counter to this verdict. The sacred resources of Eastern Europe are lives deeply lived, felt, and shared, a set of which crisscross in these pages, and are brought to us through two women, the writer and the translator. Indeed, there are moments in this book when one feels completely connected, when it is as if "in a brief flash, you realize that you understand the author, the main character, and the life of the translator. For a second all three of these persons unite in you."

Apsveicam Kaiju!

'Mellow Mud' ('Es esmu šeit'): Berlin Review

A troubled teenage girl learns to roll with the punches in Latvian director Renars Vimba's debut feature.

A contemporary coming-of-age drama from Latvia, *Mellow Mud* is an intimate and lyrical character study of an adolescent girl struggling with multiple pressures, from family abandonment issues to budding sexual urges. Premiering this week in the Berlinale's teen-focused Generation 14 Plus section, it marks the assured feature debut of writer-director Renars Vimba. Ironically, by treating potentially sensational subject matter with admirable restraint, this rites-of-passage story may prove a little too tasteful to make much of a splash internationally. But it has sufficient high-art polish to grab more festival platforms, where it will serve as a calling card for Vimba and his quietly magnetic young star Elina Vaska.

Big screen debutante Vaska plays Raya, a disaffected 17-year-old growing up with her younger brother Robis (Andzejs Janis Lilientals) in their grandmother Olga's remote farmhouse. With her father apparently dead and her much-missed mother now mysteriously living in London, our hormonally supercharged heroine is prone to angry outbursts against teachers, neighbors and social workers. But when Olga dies suddenly, Raya treats her loss like an unexpected stroke of good luck, discreetly burying the body instead of reporting it to the authorities, then stealing her grandmother's pension money and attempting to play surrogate parent to an increasingly fractious Robis.

Raya also defies her delinquent reputation at school by lobbying hard to compete in a national English-language test, shooting for the big prize of a flight to London, where she hopes to track down her mother. This leads her into intense contact with a handsome young teacher (Edgars Samitis), creating an inevitable sizzle of sexual tension. With no adult guardians on hand to keep her in check, the love-starved, experience-hungry teenager throws herself into an illicit affair. A more schematic screenplay might have milked this dramatic twist for maximum shock value, but Vimba just treats it as part of Raya's emotional journey towards a bittersweet final round of reunions and resolutions.

Mellow Mud is a delicate drama about an often anguished time of life, all handled with sensitivity, albeit a little too understated and underpowered in places. Though this is only his debut feature, Vimba already has a mature visual grammar, often moving the story on with graceful, wordless vignettes. His two young stars are also terrific, especially Vaska, who successfully suggests brittle depths masked by too-cool-for-school insolence. Hazy, autumnal vistas of rural Latvia are another sensory selling point, as is the elegantly spare choral score by Latvian composer Eriks Esenvalds.

Production company: Tasse Film

Cast: Elina Vaska, Edgars Samitis, Zane Jancevska, Ruta Birgere

Director, screenwriter: Renars Vimba

Cinematographer: Arnar Thorisson

Editor: Georgios Mavropsaridis

Music: Eriks Esenvalds

Producers: Alise Gelze, Aija Berzina

Sales company: Pluto Film, Berlin

No rating, 105 minutes

Okupācijas muzejam vajadzīgs mūsu finansiālais atbalsts

Svētdien, 14. februārī, pēc dievkalpojuma sadraudzības pusstundā pie mums ciemojās Latvijas Okupācijas muzeja valdes priekšsēdētājs Valters Nollendorfs. Viņš mūs varēja informēt par situāciju Rīgā, ka šobrīd Rīgas domes institūcijas meklē aizbildinājumus, lai nepieļautu Latvijas Okupācijas muzeja attīstību Strēlnieku laukumā.

2016. gads iesākās ar atkārtotām diskusijām, atbildīgo institūciju sēdēm un lēmumiem par Okupācijas muzeja rekonstrukciju. 20. janvārī Rīgas pilsētas būvvalde noraidīja būvaļaujas izsniegšanu Nākotnes nama celtniecībai ar tiesībām lēmumu apstrīdēt viena mēneša laikā. Par tālāko rīcību muzejs turpina apspriedes ar valsts akciju sabiedrību "Valsts nekustamie īpašumi" (VNĪ), kas ir oficiālais projekta iesniedzējs un pasūtītājs, un Kultūras ministrija. Šobrīd ir skaidri vismaz divi tālākās rīcības soļi – VNĪ apstrīdēs Rīgas būvvaldes lēmumu par būvaļaujas neizsniegšanu un Saeimā tiks sniegts priekšlikums grozīt Okupācijas muzeja likumu, kas paredzētu Latvijas Okupācijas muzejam noteikt nacionālo interešu objekta statusu.

Trīs Latvijas valsts prezidenti un daudz ievērojamas Latvijas kultūras un sabiedrības personības atklātā vēstulē Saeimai un valdībai aicina nodrošināt Okupācijas muzeja rekonstrukciju un paplašināšanu. Vēstule datēta 2016. gada 5. Februārī. (leta.lv)

Ja nu mēs vēlamies uzzināt, kas mums, kuriem mītnes vieta ir ārpus Latvijas, būtu jādara, lai atbalstītu Nākotnes nama realizēšanu, tad, pēc V. Nollendorfa domām, šobrīd vairāk kā citreiz ir jāpalielina ziedojums Okupācijas muzejam kā redzams apliecinājums visiem latviešiem pasaulē, ka mēs vēl joprojām atmināties mūsu padomju Krievijas okupantu brutālo un necilvēcīgo mēģinājumu likvidēt mūsu tautu vai to pārvietot Krievijas tālajos austrumos. Ja mūsu ziedojums ir liels, tas arī atgaiņās zem galda merkantīlās biznesa intereses vai arī ideoloģisku nepatiku pret Latvijai nozīmīgo atmiņas institūciju, kā to komentē bijusī valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga. Šis aicinājums visvairāk attiecas uz tiem gada gājumiem, kas vēl labi atceras savu radu, kaimiņu un skolas biedru pazušanu un viņu nekad vairs neredzēšanu. Laba daļa no šiem tautiešiem ir finansiāli teicami situēti un viņu devums būtu tik ļoti vēlams. Laimonis Sproģis

Latvijas Okupācijas muzejs

Iznācis žurnāla "Akadēmiskā Dzīve" 51. numurs

Akadēmiskā Dzīve ir vienīgais žurnāls latviešu valodā latviešu sabiedrībai, akadēmiskai saimei no zinātniekiem par nozīmīgiem Latvijas zinātnes, kultūras un sabiedriskiem jautājumiem. Žurnāls ir iznācis no 1958. gada līdz 2005. gadam ASV, bet kopš 2006. gada Akadēmiskās Dzīves apgāds izdod to kopā ar Latvijas Universitātes Akadēmisko apgādu. Rakstus 52. Akadēmiskās Dzīves laidienam laipni lūdzu sūtīt Akadēmiskās Dzīves redakcijai: Ģertrūdes iela 123, Rīga, LV – 1009, Latvija.

Tautieši žurnālu var pasūtīt pie pārstāvja ASV: J. J. Dimants, Jr., M. D., 2330 Innsbruck Parkway, Minneapolis, Minnesota 55421-2068, USA. Cena ir \$20.00, čeku, lūdzu, rakstīt šādi – "Akadēmiskā Dzīve" un nosūtīt uz augšā minēto adresi.

Jānis J. Dimants, Jr., M. D.

Mūsu mūziķi

Latvijas mūzikas pasaulē Lielā mūzikas balva ir ļoti liels pagodinājums un atzinība. Tādēļ jāpriecājas, ka šo balvu par latviešu mūzikas popularizēšanu Latvijā un pasaulē tikko saņēmuši mūsu sabiedrībā labi zināmi cilvēki: Dace Aperāne un Ventis Zilberts. Un jāsaprot, ja nu kādam tā pienākusies, tad šiem diviem – noteikti!

Iespējams, ka daudzi no mūsu lasītājiem atcerēsies, ka kā Dace Aperāne, tā Ventis Zilberts te viesojušies vairākkārt, gan uzstājoties Minesotas Koncertapvienības rīkotos koncertos, gan sakot runas vietējos sarīkojumos.

Profesors Ventis Zilberts jau vairāk kā 40 gadus strādā Jāzepa Vītola Latvijas mūzikas akadēmijā un, citējot nesen lasītu interviju, „viņa 90 bijušie audzēkņi sēž pie klavierēm Latvijā, Igaunijā, Vācijā, Čehijā, Šveicē, Anglijā, Itālijā, Zviedrijā, Spānijā, ASV. Zilberta pianista un klavierpavadītāja talantu baudījuši tūkstošiem klasiskās mūzikas mīlotāju daudzviet pasaulē, bet par viņa aizraušanos ar latviešu komponistu daiļradi un mazāk zināmu darbu iecelšanu saulītē viņam pienāktos īpašs ordenis.”

Ilgus gadus Ventis Zilberts darbojies Latvijas Radio kā koncertmeistars/pianists. Latvijas Radio fondos glabājas vairāk nekā tūkstotis viņa ierakstu, kas ieskaņoti kopā ar pāris simtu dažādiem partneriem, dziedātājiem un instrumentālistiem.

Kopš 1980-tiem gadiem, kad Latvijas mūziķiem radās pirmā izdevība mūzicēt ārpus PSRS robežām, Zilberts interesējies par latviešu komponistu darbiem gan Latvijā, gan ārpus tās. Savos ceļojumos viņš saticis daudz ārzemju latviešu komponistus un mūziķus, un atklājis daudz Latvijā nezināmu skaņdarbu. Tāpat viņš bieži “uzrok” mazāk pazīstamus Latvijas komponistu skaņdarbus, kas viņaprāt prasās pēc atskaņošanas. Un kad viņam jautā, kādēļ viņam svarīgi spēlēt tieši latviešu komponistu darbus, viņš atbild: „Kuŗš gan cits, ja ne mēs spēlēsim šos darbus?”

Komponiste, mūzikas dzīves organizatore, pedagoģe, diriģente, mūzikas publiciste – tās visas ir “cepures, ko valkā Dace Aperāne”. Arvien smaidīga, gatava uz klausīt un pēc iespējas izpildīt lūgumus, apveltīta ar šķietami neizsīkstošu enerģiju un darba spējām, tādu mēs pazīstam “mūsu Daci Aperāni”. Mūsu, jo viņa dzimusi tepat netālaļā Vinipegā, Kanādā, kā Dace Štauere. Beigusi McGill universitāti, vēlāk ieguvusi maģistra grādu kompozīcijā Ņujorkas Huntera koledžā. Mācījusies arī Fontenblo mūzikas skolā Parīzē.

Viņas kompozīcijas atskaņotas gan Kanādā un ASV, gan Latvijā, kur viņa 1989. gadā pārsteigusi ar toreiz Latvijā maz pazīstamu mūzikas formu “mūziklu” Tango Lugano. Vairumā Aperānes darbu dominē gaiša noskaņa. Kritiķi min maigu disonansi kā viņai raksturīgu iezīmi. Pa šiem gadiem Aperānes kompozīcijas ierakstītas un publicētas dažādos formātos.

Par darbu mūzikas laukā Dace Aperāne saņēmusi daudz atzinības un balvu gan no Kanādas un ASV, gan latviešu organizācijām, ieskaitot Triju Zvaigžņu ordeni 2001. gadā.

Dace jau agri iesaistījusies sabiedriskā darbā, organizējot Latviešu Jaunatnes dziesmu svētkus, piedaloties Vispārējos latviešu dziesmu svētkos, mācot mūziku latviešu bērnu vasaras nometnēs, kā arī vairākās 2x2 un 3x3 nometnēs. 2016. gadā Latvijā jau divpadsmito reizi risināsies Daces

Aperānes ierosinātie un organizētie Starptautiskie latviešu jauno mūziķu meistarkursi, kur tiekas latviešu mūziķi no visām pasaules malām.

Dace Aperāne jau ilgstoši raksta mūzikas kritikas laikrakstā Laiks un ir latviešu kultūras biedrības TILTS mūzikas nozares vadītāja.

Par saviem darbiem pati Dace Aperāne izteikusies: “Reizēm man šķiet, ka daba, dzeja, atmiņas un noskaņas izstaro ļoti savdabīgu iekšējo mūziku. Mans kompozīcijas process sakņojas šīs iekšējās mūzikas uztverē un tālākveidē.” Rita Drone

Sirsnīgas sarunas, smaidi, saule un divas dziedātājas Anna Hobbs (no kreisās) un Inta Lāčplēse blakus Latvijas estrādes un operas dziedātājam – lieliskajam tenoram Ingus Pētersonam Ft. Myers, Floridā.

Mūsu baznīcas saimnieks Viktors Konters sadarbībā ar Mineapoles pilsētu izkārtoja, ka tagad svētdienās ir pieejamas papildus invalīdu auto novietošanas vietas 32. ielā.

MINESOTAS LATVIEŠU KREDĪTSABIEDRĪBAS GADSKĀRTĒJĀ BIEDRU SAPULCE

2016. GADA 13. MARTĀ

PLKST. 12:30

LATVIEŠU BAZNĪCĀ

3152 17TH AVE S, MINEAPOLĒ, MINESOTĀ

PUSDIENAS IEKĻAUTAS.

Sapulces darba kārtība:

1. Sapulces atklāšana.
2. Sapulces priekšsēdētāja, sekretāra un balsu skaitītāja ievēlēšana.
3. 2015. gada sapulces norises pārskats un tā apstiprināšana.
4. Vadības ziņojumi un to pieņemšana:
 - valdes prezidenta pārskats
 - izpilddirektora ziņojums
 - kasiera atskaite
 - iekšējā audita komisijas atskaite
5. 2016. gada budžeta pārskats un tā apstiprināšana.
6. Amatpersonu ievēlēšana.
7. Sapulces noslēgums.

Izņemot šo sapulces darba kārtību, valde nav saņēmusi citus priekšlikumus.

Saskaņā ar statūtu 3. punktu, lai iesniegtu priekšlikumus 2017. gada sapulces darba kārtībai, tie jāiesniedz valdei līdz 2016. gada 19. decembrim.

Vilnis Štolcers, sekretārs

Mineapolē, 2016. gada 17. februārī

Pateicības

St. Paulas latviešu katoļu draudzes vārdā izsaku vislielāko pateicību mācītājam Dāgam Demandtam par ekumeniskā dievkalpojuma atbalstīšanu un izkārtošanu Mineapoles – St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes telpās 2015. gada 20. oktobrī, kur Sv. Misi noturēja priesteris Andris Vasiļevskis no Latvijas, mācītājam D. Demandtam asistējot. Ilgi nebija iespējas noturēt Sv. Misi latviešu valodā. Pēc dievkalpojuma sekoja A. Vasiļevska priekšlasījums ar sadraudzību Lailas Švalbes izkārtojumā kopā ar ev. lut. draudzes kori, kur valdīja sirsnība un pacilātība. Pateicos abām draudzēm, kas mūs vienoja un stiprināja caur ticību un savstarpēju mīlestību.

Šogad 14. jūnija atceri rīkos St. Paulas latviešu katoļu draudze. Lūdzu, piedalieties ar padomiem un ieteikumiem, kā to cienīgi atcerēties un atzīmēt. Dariet man to zināmu: 763-574-9110, dimants@hotmail.com.

Jānis J. Dimants, Jr., M.D., St. Paulas latviešu katoļu draudzes vadītājs

Miļš paldies Aleksandram, Kristīnei un Viktoram Konteriem par gardām pusdienām dāmu saimes pilnsapulcē. Tās mūs ļoti iepriecināja un deva spēku un gribu čakli darboties nākošajā gadā.
Dāmu saime

Labdien, mācītāj Dāg un Mineapoles draudze!

Pateicamies par jūsu sarūpēto ziedojumu Varakļānu draudzes atjaunotājas Veltas Kalvānes piemiņai. Mūsu iecere būtu kapa pieminekļa izgatavošana, vienojoties ar piederīgajiem.

Pateicamies arī par "Svētrīta Zvanu" pārsūtīšanu un Veltas nekrologa publikāciju. Tā arī tikām pie ziņas par Maijas Cepures došanos mūžībā. Izsakām līdzjūtību piederīgajiem. Maija mums ir palikusi atmiņā kā Ulda Cepures pavadone un savā laikā ik vasaru ciemiņi mūsu draudzē, garīga un materiāla atbalsta nesēji. Mēs esam pateicīgi Dievam par šo kopā piedzīvoto sadraudzības laiku un notikumiem.

Svētīgu ciešanu laiku. Arvien esam kopā aizlūgšanās par draudzi un mācītāja Dāga ģimeni.

Varakļānu draudzes vārdā, Lauma Ikše

Sludinājumi

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
 - Sakārtoju mantas pārdošanai.
 - Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
 - Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

Estate Sale

PALĪDZU MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem realizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontdarbus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, finansēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiēt e-pastu:

Māris Kurmis – Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), mkurmis@hotmail.com

www.mkurmis.counselorrealty.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

**NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327**

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, March 6, 11 am – Major Oskars Kalpaks Memorial Church Service followed by fellowship and movie “Zedelgema”.

Sunday, March 13, 11 am – Church Service followed by fellowship and Latvian Credit Union yearly meeting at 12:30 pm. Please note that Daylight Savings Time begins.

Thursday, March 17, 11 am – Morning Bible study.

Sunday, March 20, 11 am – Palm Sunday Church Service with Holy Communion, Children’s talk and Sunday School. The Soul of Minneapolis will be performing during the service. Followed by fellowship and Pastor Dag’s presentation “Luther’s Gift to the World – The Small Catechism”.

Tuesday, March 22, 7 pm – Evening Bible study.

Thursday, March 24, 6 pm – Maundy Thursday Church Service with Holy Communion.

Friday, March 25, 6 pm – Good Friday Church Service with Holy Communion.

Sunday, March 27, 8 am – Easter Sunday Church Service with Holy Communion. Sermon will be in English. Church choir will be participating. Followed by Easter Breakfast.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kollēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta, S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.